

מ"ת 61650/06 - מדינת ישראל נגד נפתלי הא默ר

בית המשפט המחויז בירושלים

מ"ת 61650-06 מדינת ישראל נ' הא默ר
תיק חיצוני: 163658/2023

בפני כבוד השופט אלעזר נחמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב נפתלי הא默ר
עו"ד נהורה לוי
עו"ד שלום בן שבת
בשם המשיב:
בשם המשיב:

החלטה

א. כלל:

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ב. כתוב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות חבלה בכונה מחמורה. על פי הנטען, בין המתלוון שהוא ממוצא ערבי לבין ציירה ממוצא יהודי (להלן: ד') התנהלה קשר רומנטי. ביום 15.4.23 ישבו השניים במדשאה הסמוכה לתחנת הרכבת הקללה "שמעון הצדיק". באותו עת הגיעו למקום אחיה של ד' (להלן: האח) והמשיב. לביקשת האח קמה ד' ונעמדה לצידו, ואז ניגש המשיב אל המתלוון, הלם בראשו בחזקה באמצעות מוט ברזל תוך שהוא אמר לו - והדברים מובאים כלהלן בכתב האישום - "בן שרמוטה يا ערבי מסריך אתה יוצא עם יהודיות". המתלוון איבד את הכרתו, ואילו המשיב, האח וד' עזבו את המקום. כתוצאה מעשי המשיב נגרמו למTELן פגיעות חמורות בראשו, והוא נדרש לעברו ניתוח ואושפז למשך שבוע.

ג. הבקשה ועיקרי טענות הצדדים

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה המבקשת לעזר את המשיב עד תום ההליכים נגדו.UILות המשיב שנטענו היו מסוכנותו של המשיב, וכן החשש שיתחמק מהלכי שפיטה. זאת שכן זמן מה לאחר האירוע עזב המשיב את ישראל, ושב אליה רק לאחרונה.

3. המשיב מצהיר לא חלק על קיומן של ראיות לכוארו לכך שבמועד הנזכר המתלוון הוכה בעת שি�ב עם ד', על רקע הקשר ביניהם. המשיב אף לא חלק על כך שהאח נכח במקום. אלא שהמשיב חלק על כך שקיימות ראיות לכוארו לכך שהוא עצמו נכח במקום ושזהו הכה את המתלוון. לטעמו של המשיב, מן הראיות עולה לכוארו כי מי

שתקף היה האח, והמתلونו וד' טופלים את האשמה עליו כדי לנתקות את האח ממנה. כמו כן חלק המשיב על קיומן של ראיות לכואורה לפרטי התקיפה הנטענים בכתב האישום, ובין היתר לכך שהתקיפה הייתה במוט ברזל. המשיב אף טען כי קיימים פערים בתיאורי המתلون את התוקפים, את מקום התקיפה ואת הרקע שלה; כי באופן כללי המתلون לא היה עקיبي בגרסתו וניסה לשבש את החקירה, שכן הוא לא רצה שמשפחתו תדע על הקשר שלו עם ד'; כי המתلون עצמו טען שאינו זוכה את פרטיה האירוע; ועוד.

ד. דין והכרעה

4. כידוע בית משפט רשאי להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים נגדו אם קיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמו; קיימת עילת מעצר; ואין אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגעה בחירותו של הנאשם פחותה (ראו סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרם) התשנ"ו-1996, להלן: חוק המעצרם). אדון בעניינים אלה כסדרם.

ד(1) ראיות לכואורה

5. כבר נקבע כי ראיות לכואורה הן "ראיות גולמיות אשר לגביהם קיימים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט... יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעלה לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס יכול לא יכול - גם לאחר עיבודו בעיתד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתיית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שנייתיה לבסס עליה את הרשותה הנאשם, תtabקש המסקנה כי אין מציאות נגד הנאשם ראיות לכואורה להוכחת האשמה" (בש"פ 826/08 קשאש נ' מדינת ישראל (14.2.2008)). הודגש כי בשלב המעצר אין להידרש למஹינות או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרוכות מהותיות וגולמיות לעין (ראו בש"פ 8031/08 איתח נ' מדינת ישראל (15.10.2008)).

6. על רקע הלכות אלה, אבחן את שאלת קיומן של ראיות לכואורה בעניינו של המשיב. כאמור, אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכואורה לאירוע התקיפה, לרקע שלו, ולנסיבותו של האח באירוע. המוקד יהיה אפוא בשאלת נוכחותו של המשיב באירוע ובשאלת חלקו בו, וכן בשאלת פרטי התקיפה.

ד(1)(1) נוכחות המשיב באירוע

7. גרסתו העקבית של המתلون היא כי מקום הגיעו שני אנשים, ואומר אין מחלוקת שאחד מהם היה לכואורה האח. בנוגע לזהותו של האדם הנוסף יש להפנות להודעתה ד' מיום 24.4.23. בהודעה זו נזכר כי ד' אינה ששה לשחק פעללה ולמסור את שמו של המעורב הנוסף (שורות 14-11), אולם לבסוף היא מצינית שמדובר ב"נפתלי", כשמו של המשיב (שורות 16-22); מסורת מספר טלפון, שאין חולק כי הוא שיר למשיב (שורות 116-119 והודעתה המשיב מיום 16.6.23 שורות 17-29); ובהמשך מבירה כי היא יודעת שאותו נפתלי הוא חבר של אחיה ואף הגיע לבitem מסיפור פעמים (shoreot 101-119, 297-306). בהודעה מאוחרת יותר, לאחר שובו של המשיב לישראל, מצינית ד' כי היא "לא בדיק מכירה אותו" אולם מאשרת שראתה אותו "כמה פעמים" ואף מצינית את שם משפחתו (הודעתה מיום 18.6.23 שורות 1-10). בהודעה זו מאשרת ד' כי המשיב, שתמונתו הוצגה לה, הוא אותו "נפתלי" שאליו התייחסה.

8. המשיב טען שנפתלי הוא שם נפוץ, ביחיד בקהלת אליה משתייכים הוא והאח. אלא שד' התייחסה לנפתלי מסוים, שהוא חבר של אחיה ושhaija מכירה את זהותו; מסרה את מספר הטלפון שלו; ובהמשך אף אישרה כאמור כי מדובר במשיב. אכן, ד' לא מסרה את שם משפחתו של המשיב בהודעתה הראשונה: "יתכן שבאותו שלב היא

לא ידעה אותו (הודעה מיום 24.4.23 ומזכר החקירה כהן מיום 23.4.23), ויתכן שהוא נמנעה למסרו בשל חוסר רצונה הכללי לשתף פעולה ולסבר את האח ואת המשיב, כפי שיפורט להלן. "תכונו גם הסברים נוספים. מכל מקום, עניין זה והשלכותיו יכולים להתרבר בהליך העיקרי. הוא הדין גם לטענת המשיב כי לא נערכ לדי מסדר זהוי, ולהסביר המבקשה כי ההחלטה להסתפק בהציג תמונה המשיב כדי לוודא שלו ד' מתכוונת נתקבלה משום שד' עצמה טענה שהוא מכיר את המשיב חבר של אחיה (לענין זה ראו למשל: ע"פ 779/19 אבו מדעם נ' מדינת ישראל, פיסקה 12 (22.7.2019); ע"פ 571/86 אדרי נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 329, 334 (1989); ע"פ 3578/11 סטרוק נ' מדינת ישראל, פיסקה 79 (13.8.2012)). צוין כי ד' גם טענה שהיא, האח והמשיב צעדו יחדיו לביתם מיד לאחר האירוע (הודעה מיום 22.6.23 שורה 55), ואף טענה זו יכולה להוביל לשאלת הצורך בעריכת מסדר זהוי.

9. תמייה למעורבותו של המשיב באירוע מציה בהתנהלותו המחדידה לאחריו. רישימת כניסה לישראל ויציאות ממנה עולה כי המשיב עזב את ישראל ביום 26.4.23, ושב אליה רק ביום 16.6.23. נכון הוא כי מאז שנת 2015 המשיב יצא מישראל עד מספר פעמים בשנה, אולם היעדרותו היה במשך ימים עד שבועות בודדים, והיעדרות הנוכחית חריגה במשמעותה. כמו כן מדובר על היעדרות זהה למגاري בימים ובשעות להיעדרותו של האח, שאין חולק כי נכח באירוע ולשיטת המשיב הוא זה שהכח את המתלוון, אשר עד עתה נמנע מלהתציב לחקירה (ראו רשימת כניסה ויציאות בעניינו של האח).

ד(1)(2) חלקו של המשיב באירוע

10. ד' ייחסה למשיב את הכאת המתלוון (הודעה מיום 24.4.23 שורות 16-22), ובהמשך אף צינה כי בעת שהשלשה צעדו לביתם אמר המשיב שהוא "יודע שאחري מקרה זה כלא" (הודעה מיום 22.6.23 שורה 55). גם גרסתו העקבית של המתלוון הייתה כי מי שהטלוה אל האח הוא שהכח אותו. אולם, מראיות מסוימות עולה כי בהתחילה נתען שתקפו את המתלוון שניים או קבוצה (מספר קבלה רפואי של המרכז הרפואי שערי צדק מיום 15.4.23; דוח השוטרת מעין ابو מאות מועד לגבי דיווח ממחלחת הביטחון של המרכז הרפואי); הودעתה אליו המתלוון מיום 16.4.23 שעה 00:59 שורות 3, 15). עם זאת, המתלוון עצמו ציין כבר מתחילה שהוכה בראשו על ידי אחד מהשנים (הודעתה המתלוון מיום 23.4.23 שורות 3-5; הודעתה מיום 24.4.23 שורות 61-62; הודעתה מיום 20.4.23 שורות 9, 17-15; הודעתה מיום 22.6.23 שורה 31). המתלוון אף הסביר מדוע בתחילת הובן כי הותקף על ידי שניים (הודעתה מיום 24.4.23 שורות 80-99, 159-168).

11. גם תכובת המסתורנים בין המתלוון לבין ד' בימים שלאחר האירוע תומכת במסקנה כי מי שהכח את המתלוון היה המשיב. באותה תכובת המתלוון ציין בפני ד' כי "חבר שלו [הינו של האח - הח"מ] פגע بي", וכי "הוא באמת הכאב לי ועשה לי רע החבר שלו". גם בהמשך ציין המתלוון כי הוא מאמין שהחבר שלו יותר בלחש... החבר שלו יכול לחטוף ניסיון לרוץ אחרי האשפוז שלו" (צוין כי על רקע מסرون זה, נראה כי המסתורנים הבאים בעקבותיו ומתייחסים לכך ש"הוא נתן מכח אחת ולא המשיך" מתיחסים אף הם לחבר ולא לאח). המתלוון אף ציין בפני ד' כי "את צריכה להגיד מה שקרה" והוסיף "ובאמת [האח] לא נגע بي", וכן כתב "אני מרגיש שאות פוחדת שיקרה לנפתלי משהו אחריו מה שהוא עשה לי".

12. מדברי המשיב עלתה הטענה כי התכובות תומכת בכך שהשנים תיאמו גרסאות וניסו לטפל את האשמה עליו במקום על האח. אין סבור כך. אכן, התכובות מלמדת כי הן המתלוון והן ד' ניסו להימנע מ לסבר את האח. עם זאת, לא הוצעו נימוקים התומכים במסקנה שלפיה לצורך שלב המעצר אין ליתן משקל לעולה מן התכובות בנוגע

לחילוקו של המשיב באירוע. אדרבה, בזיהירות המתבקשת נראה לכואורה כי ההפך הוא הנכון, בין היתר משום שבתכתובות לא נעשה ניסיון להמעיט מחלוקתו של האח: כך, למשל, במקרים לדברי המתלוון שהחבר לא היה צריך להתערב ד' עצמה ציינה ש"אחד משתיהם היה עושה את זה"; היא ציינה כי היא חשששה שהאה "עשה בעיתות"; המתלוון השיב "מה יעשה יותר ממה שהוא עשה"; ועוד. מן התכתבות גם עולה כי ד' ניסתה להימנע מלסבך לא רק את האח אלא גם את המשיב, כאמור להלן).

13. לצד ראיות אלה, יש לציין כי כשנשאל המשיב בנוגע לנוכחותו באירוע ולחילוקו בו הוא שמר על זכות השתייה, והדבר פועל לחובתו (ראו למשל: בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל (23.8.2005); בש"פ 4667/12 אוזלאי נ' מדינת ישראל (28.6.2012)).

ד(1) פרטי התקיפה

14. גרסת המתלוון בנוגע לנושא הדברים שאמר לו הtopic הייתה עקבית מבחינה מהותית, ולפיה הדברים כללו התיחסות למצאו (הודעת אחיו המתלוון מיום 16.4.23 שעה 00:59 שורות 3, 15; הودעתה אחיו המתלוון מיום 16.4.23; הודיעתו מיום 20.4.23 שורה 7, 35; הודיעתו מיום 23.4.23 שורה 24; הודיעתו מיום 24.4.23 שורות 16-42; והודיעתו מיום 19.6.23 שורות 19-17).

15. אשר לאופן התקיפה, הרי שאון לכך כי בין המתלוון לבין ד' קיים פערמשמעותי בעניין זה: גרסתו העקבית של המתלוון הייתה שהותה בראשו מוט ברזל (מסמן קבלת רפואי שערן צדק מיום 15.4.23; דוח השוטרת מעין ابو מאותו מועד לגבי דיוקן מחלקת הביטחון של המרכז הרפואי; הודעתה אחיו המתלוון מיום 16.4.23 שעה 00:59 שורה 15; הודעתה המתלוון מיום 16.4.23; הודיעתו מיום 20.4.23 שורה 35; הודיעתו מיום 23.4.23 שורות 3-5; הודיעתו מיום 24.4.23 שורות 139-8, 131, 77, 61-55; הודיעתו מיום 19.6.23 שורות 19-17; והודיעתו מיום 22.6.23 שורה 41). ד', לעומת זאת, ציינה כי המתלוון הtopic באמצעות בעיטה (הודעתה מיום 24.4.23 שורות 40-48, 321-344, 73-75; וראו גם דבריה למתלוון בתכתבות ביניהם, שבהם שללה את דבריו המתלוון כי ניתנה "מכה אחת" וציינה "רק בעיטה").

16. עם זאת, ד' עצמה התקשתה להסביר כיצד הפגיעה הקשה במשיב נגרמה באמצעות בעיטה (הודעתה מיום 24.4.23 שורות 427-435). כמו כן ד' עצמה השתמשה תחיליה במונח "מכה" (שם שורות 16-22) וציינה ביזמתה כי " לנפתלי לא היה כלום", למורת שהחוקרת רק תחתה כיצד הפגיעה נגרמה מבעיטה ולא טענה לפניה כי נפתלי אכן חפש כלשהו (שם שורות 73-75). לא מן הנמנע שהפער נובע מכך שד' לא ששה לשטף פעללה בחקירה, הן כדי שלא להעיצים את חשיפת הקשר בינה לבין המתלוון והן כדי שלא לסייע את אחיה ואת המשיב (הודעתה מיום 24.4.23 שורות 53-66, 120-144). בנוגע לאח באופן ספציפי ראו שם שורות 446-481; בנוגע למשיב באופן ספציפי ראו שם שורות 11-14, וכן כתובות המספרונים הנזכרת שם ציינה ד' בפני המתלוון כי גם החבר של האח אינו אשם ואישרה כי היא חששת שיקרתו לו משהו בעקבות מה שעשה למתלוון). אפשר שהפער נובע מטעמים אחרים. מכל מקום, שאלת פרטי התקיפה ושאלת משמעות הפערים תתרורנה אף הן בהליר העיקרי.

17. גם יתר הטענות שהעליה המשיב בנוגע לגרסאות המתלוון וד' ומשקלן - לרבות נוכחות העובדה שד' נחקרה לראשונה רק מספר ימים לאחר האירוע ולאחר מכן והמתלוון שוחחו והתכתבו ביניהם, ולרבות נוכחות הבדלים מסוימים בתיאורי המתלוון - תיוותרנה להליר העיקרי.

D(2) עלות מעוצר והאפשרות להפיגן בדרך שאינה מעוצר

18. המעשים המוחסמים למשיב מקומיים חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. אכן, קשה להפריז במסוכנות הנשקפת ממי שלכאורה תוקף אחר בראשו, בטבורה של עיר ובלא כל התగורות. כך בכלל, וכך בפרט ככל שהתקיפה בוצעה באמצעות הטחת מוט ברזל, ככל הנראה לאחר תכנון והיערכות, ولو סמור לאירוע (ראו בש"פ 5368/13 אבו ראס נ' מדינת ישראל, פיסקה יד (7.8.2013). המנייע העומד לכואורה בסוד התקיפה, כעולה מן הדברים המוחסמים למשיב, מעצים את המסוכנות, הן בשל החשש כי המשיב ישוב ויפעל כך במקרים נוספים והן בשל ההשלכה הביטחונית האפשרית של המעשים, שעלולים להעמיק את השסעים בחברה הישראלית וליצור פגיעה בביטחון הציבור).
19. נסיבותיה של הידרот המשיב בישראל, שעליהן עמדתי לעיל, מלמדות גם על חשש להתחמקותו מהליכי שפיטה. יתר על כן: על רקע גרסה ד' בוגneau לדברי המשיב סמור לאחר האירוע, קשה לטעון כי הידרתו אינה קשורה לאירועים המוחסמים לו. זאת גם אם הוא לא ידע על צו המעצר שהוצאה נגדו, כתענתו.
20. אלא שאל מול כל אלה, יש לזכור כי המשיב הוא צער כבן 21 ונדר עבר פלילי.
21. בנסיבות אלה, ובטרם תתקבל החלטה בשאלת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, סבורני כי יש להורות על עリכת תסקير מעוצר בעניינו.
22. שירות המבחן יערוך אףו תסקיר מעוצר בעניינו של המשיב, ויגשו עד ליום 10.9.23.
23. דיון נוסף בעניינו של המשיב, שבמסגרתו יוכל הצדדים להעלות את טענותיהם בעניין עלות המעצר, יתקיים ביום 13.9.23 בשעה 10:15. המשיב יתייצב לדיוון באמצעות שירות בתיה הסוחר.
24. ניתן לעורר על ההחלטה זו בתוך שלושים ימים.

ניתנה היום, י"ג تموز תשפ"ג, 02 يولי 2023, בהעדר הצדדים.